

שמואל כץ, ז"ל

שמואל כץ, חברנו ומורנו הרוחני היקר, המדריך לדורות של יהודים עזב אותנו... זהו ללא ספק זמן של עצבות, אולם גם ברגע זה של שכול עמוק שומה עלינו להרהר על - ואף לחגוג את - חייו הארוכים והעשירים של מנהיג יהודי יוצא דופן זה.

מוקי היה אדם בעל ממדים הרואיים באמת, ואנו התברכנו בהנאתנו מחוכמתו (ושנינותו) עד כמה שיכולנו... אכן, דומה היה כי יחיה לעד. אך כמובן לא כך נגזר... מוקי היה אבינו הרוחני. אובדנו מותיר אותנו מיותמים. אולם איזו מורשת יקרת ערך ונצחית ירשנו! וכמה מאתנו התיישבו בארץ ישראל וגידלו כאן את משפחותיהם בזכותו ובזכות משנתו.

הוא היה החוליה האחרונה המקשרת אל ז'בוטינסקי, ועבור אלה מאתנו אשר נולדו מאוחר מכדי להכיר את "ראש בית"ר" היה זה מוקי שעליו הוטל להעביר לנו

את בשורתו - ולהעניק לנו תחושה של גדלות הנפש, האנושיות והענווה של אותו מנהיג מצוין. ז'בו, הביוגרפיה המונומנטלית שכתב מוקי, תיקרא ותזכה להערכה עוד שנים רבות.

בחיפושנו אחר אופן מתאים להלל את שמואל כץ, ניטיב לעשות אם נזכור את האופן שבו ד"ר יוסף צבי הרץ (J.H. Hertz), הרב הראשי של האימפריה הבריטית, דיבר על ז'בוטינסקי בטכס אזכרה בבית הכנסת "דיוק'ס פלייס" (Duke's Place) בלונדון. אי אפשר למצוא מילים מתאימות יותר כדי לזכור את מוקי האהוב שלנו, תלמידו הנאמן ביותר של ז'בוטינסקי:

מוציאי דיבתו רעה אומרים, 'אבל ראה את האויבים שרכש לו' תשובתנו היא, 'אנו אוהבים אותו בשל האויבים שרכש לו!' הוא לא רכש לו אויבים אלה בשל תאוות כבוד אלא משום דבקו במטרה, התלהבותו ומסירותו לבית ישראל. אחרים מתלוננים כי היה חסר סבלנות. אולם בשל חוסר סבלנות, האם לא זעק משה רבנו, העניו באדם, אל ריבונו של עולם, 'שובה ה', עד מתי?'

היה בו יותר מניצוץ של לוחמינו בימי קדם. אנו יכולים לומר עליו כי ברוחו היה גלגול של בר-כוכבא. הוא חרט את שמו בלבבותיהם של גברינו ונשותינו לעתיד לבוא... הוא קשר את שמו בקשר בל יינתק עם שמו של עם הנצח ובכך הוא שותף לנצחיותו. יהי זכרו ברוך. אמן.